

Sygn. akt: VU 2106/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 października 2014 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Protokolant: Katarzyna Awsiukiewicz

po rozpoznaniu w dniu 8 października 2014 r. w Legnicy

sprawy z wniosku W. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania W. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 24 marca 2014 roku

znak (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt VU 2106/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 marca 2014 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił W. G. prawa do emerytury z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wnioskodawca nie spełnia warunków niezbędnych do przyznania na jego rzecz prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym określonych w art. 184 ust. 1 w zw. z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, bowiem na dzień 1 stycznia 1999 r. nie wykazał żadnego okresu pracy, o której mowa § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Do stażu pracy w warunkach szczególnych organ rentowy nie uwzględnił okresu zatrudnienia W. G. od 1 lipca 1980 r. do 31 grudnia 1998 r. w Zakładach (...) Sp. z o.o. w W., ponieważ charakter pracy wskazany w świadectwach wykonywania pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze nie został określony ściśle według wykazu, działu i pozycji rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r., a stanowisko pracy nie zostało określone zgodnie z wykazem, działem, pozycją i punktem odpowiedniego zarządzenia branżowego.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył W. G. domagając się zaliczenia do stażu pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia w Zakładach (...) Sp. z o.o. w W. od 1 lipca 1980 r. do 31 grudnia 1998 r., kiedy to wykonywał prace operatora dźwigu.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W. G., urodzony w dniu (...), na dzień 1 stycznia 1999 r. udowodnił 27 lat i 26 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Wnioskodawca nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

/okoliczności bezsporne/

W okresie od 7 grudnia 1974 r. do 31 grudnia 1998 r. W. G. był zatrudniony w (...) Zakład (...) w N. (następnie (...) Zakład (...) w W. oraz Zakład (...) Sp. z o.o. w W.).

W początkowym okresie zatrudnienia - od 7 grudnia 1974 r. do 27 października 1975 r. (10 miesięcy i 11 dni) - oraz po odbyciu zasadniczej służby wojskowej - od 16 grudnia 1977 r. do 31 sierpnia 1980 r. (2 lata, 8 miesięcy i 25 dni) - wnioskodawca pracował na stanowisku ślusarza na Oddziale (...), gdzie przy użyciu palnika acetylenowego zajmował się cięciem blach, kątowników i kształtowników zgodnie z rysunkiem technicznym danego urządzenia oraz wykonywaniem tzw. faz (poprzez ścięcie rantów blachy i ich szlifowanie). Ponadto, przy użyciu spawarek elektrycznych ubezpieczony zajmował się szczepianiem detali.

Z dniem 1 września 1980 r. W. G. został skierowany do pracy na stanowisku operatora. Za pomocą dźwigu samojezdnego i o udźwigu około 10-12 ton oraz suwnicy bramowej o udźwigu około 5 ton ubezpieczony wykonywał prace przy załadunku i rozładunku materiałów z samochodów ciężarowych i wagonów kolejowych, a nadto zajmował się podawaniem elementów niezbędnych do tworzenia konstrukcji stalowych (blachy, wyroby walcowane i kształtowniki). Prace te wnioskodawca wykonywał do dnia 31 maja 1984 r. (3 lata i 9 miesięcy).

W okresie od dnia 1 czerwca 1984 r. do 30 kwietnia 1989 r. (4 lata i 11 miesięcy) A. W. pracował jako tokarz zajmując się toczeniem elementów do wozów kopalnianych (koła, osie) przy użyciu tokarek, frezarek, strugarek i wiertarek oraz zwijaniem blachy do budowy kominów i rurociągów w rury za pomocą walcarki. W spornym okresie wnioskodawca był kilkakrotnie kierowany w trybie art. 42 § 4 k.p. do wykonywania pracy w charakterze operatora żurawia na terenie wydziału w N..

W okresie od 1 maja 1989 r. do 31 grudnia 1992 r. (3 lata i 8 miesięcy) ubezpieczony wykonywał prace pilarza na Oddziale (...). Jego praca polegała na cięciu kształtowników przy użyciu pił taśmowych i ramowych. W spornym okresie wnioskodawca był kilkakrotnie kierowany w trybie art. 42 § 4 k.p. do wykonywania pracy w charakterze operatora żurawia na terenie wydziału w N. oraz w Zespole (...).

W okresie od 1 stycznia 1993 r. do 31 grudnia 1998 r. (6 lat) A. W. na powrót wykonywał prace operatora dźwigów i suwnic. W tym czasie przez okres 8 miesięcy i 15 dni wnioskodawca pobierał zasiłek chorobowy.

W dniu 20 grudnia 1979 r. W. G. uzyskał uprawnienia klasy III specjalności żurawie wieżowe od 8 ton do 10 ton, natomiast w dniu 1 maja 1993 r. do obsługi i kierowania żurawiem wieżowym i suwnicą sterowaną z kabiny oraz do obsługi dźwignic kat. II serii (...) suwnice hakowe, wciągniki i wyciągarki sterowane z kabiny.

Dowody: - przesłuchanie wnioskodawcy: 00:51:33-01:38:22;

- zeznania świadka R. B.: 00:14:55-00:27:28;

- zeznania świadka R. K.: 00:27:50-00:51:29

- akta osobowe: świadectwo pracy z dnia 19.12.2001r.; zaświadczenie z dnia 19.12.2001r.; umowa o pracę z dnia 07.12.1974r.; skierowanie do lekarza z dnia 05.12.1977r.; podanie o przyjęcie do pracy na stanowisko ślusarza z dnia 05.12.1977r.; umowa o pracę z dnia 16 grudnia 1977r.; zaświadczenie z dnia 20.12.1979r.; angaż z dnia 30.06.1980r.; umowa o pracę z dnia 01.07.1980r.; pismo dotyczące przeszerogowania na stanowisko tokarza z dnia 02.05.1986r. i z dnia 01.06.1984r.; pismo z dnia 12.07.1986r.; angaż tokarza z dnia 30.06.1987r.; pismo z dnia 27.04.1988r.; orzeczenie z dnia 31.05.1989r.; angaż pilarza z dnia 30.03.1990r.; pismo z dnia 04.09.1990r.; pismo z dnia 25.02.1991r.; pismo dotyczące przeszerogowania na stanowisko operatora żurawia budowlanego z dnia 01.01.1993r.; orzeczenie psychologiczne z dnia 24.03.1993r.; zezwolenie Nr 6.

W dniu 4 marca 2014 r. W. G. złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

/okoliczności bezsporne/

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie W. G. nie zasługiwało na uwzględnienie.

W świetle art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 j.t.), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 wskazanej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27, tj. 25 lat dla mężczyzn. Emerytura, o której mowa, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie zaś z dyspozycją art. 32 ust. 1 ustawy emerytalnej, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1.

Wiek emerytalny, o którym mowa we wskazanym artykule, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.). Z dyspozycji § 4 ust. 1 tego rozporządzenia wynika, że pracownik (mężczyzna), który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A nabywa prawo do emerytury, jeżeli osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat i ma okres zatrudnienia 25 lat, a w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Przy czym, zgodnie z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Na gruncie niniejszej sprawy bezspornym było, że W. G. osiągnął wiek emerytalny, nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, zaś na dzień 1 stycznia 1999 r. wykazał 27 lat i 26 dni stażu ubezpieczeniowego, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt 2 ustawy emerytalnej.

Kwestią sporną między stronami niniejszego postępowania było natomiast ustalenie, czy ubezpieczony spełniał pozostałe warunki niezbędne do nabycia prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wywodził bowiem, że na dzień 1 stycznia 1999 r. wnioskodawca nie udowodnił żadnego okresu pracy, o której mowa w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. W. G. zarzucił natomiast, iż wydając zaskarżoną decyzję,

Zakład Ubezpieczeń Społecznych bezpodstawnie pominął okres jego zatrudnienia w Zakładach (...) Sp. z o.o. w W. od 1 lipca 1980 r. do 31 grudnia 1998 r.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego w sprawie Sąd doszedł do przekonania, że uwzględnieniu do stażu pracy w warunkach szczególnych nie podlegał okres zatrudnienia wnioskodawcy w Zakładach (...) Sp. z o.o. w W. od 1 czerwca 1984 r. do 30 kwietnia 1989 r.

Sąd miał na uwadze, że przesłuchani w sprawie R. B. i R. K. zeznali, że przez cały okres zatrudnienia w Zakładach (...) Sp. z o.o. w W. ubezpieczony był operatorem dźwigu i nigdy nie widzieli, aby był kierowany do wykonywania innego rodzaju prac. Okoliczność ta nie znalazła jednak odzwierciedlenia w treści dokumentów załączonych do akt osobowych W. G.. Ze świadectwa pracy z dnia 19 grudnia 2001 r. wynikało bowiem, że w okresie od 1 czerwca 1984 r. do 30 kwietnia 1989 r. wnioskodawca pracował w charakterze tokarza. Powyższe korelowało z treścią zawiadomienia o przeszerogowaniu W. G. od dnia 1 czerwca 1984 r. z etatu operatora dźwigu na stanowisko tokarza.

Nie umknęło uwadze Sądu, że w rozpatrywanym okresie, oprócz obowiązków tokarza, ubezpieczony wykonywał również prace operatora żurawia. Wynikało to jednak z czasowego delegowania wnioskodawcy do wykonywania przedmiotowych czynności w trybie art. 42 § 4 k.p. Okoliczność ta tłumaczy fakt załączenia do akt osobowych ubezpieczonego orzeczenia psychologicznego z dnia 16 maja 1988 r. o przydatności do pracy na stanowisku operatora dźwigu.

Sumując powyższe Sąd doszedł do przekonania, że praca W. G. polegająca na toczeniu elementów do wozów kopalnianych przy użyciu tokarek, frezarek, strugarek i wiertarek oraz zwijaniu blachy do budowy kominów i rurociągów w rury za pomocą walcarki (a więc praca w charakterze tokarza), nie podlegała uwzględnieniu do stażu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, jako że nie została wymieniona w załącznikach do rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Analogicznie Sąd ocenił zatrudnienie wnioskodawcy w Zakładach (...) Sp. z o.o. w W. od 1 maja 1989 r. do 31 grudnia 1992 r.

Również bowiem w odniesieniu do tego okresu w aktach osobowych znajduje się szereg dokumentów, które świadczą o zatrudnieniu W. G. na stanowisku, które w świetle do rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze nie może zostać uwzględnione przy ustalaniu prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym.

Jak wynikało bowiem z treści zawiadomienia o przeszerogowaniu z dnia 1 maja 1989 r. oraz z treści angażu z dnia 5 maja 1990 r., od dnia 1 maja 1989 r. ubezpieczonemu powierzono obowiązki pilarza. Przesłuchani w sprawie świadkowie wyjaśnili natomiast, iż praca na przedmiotowym stanowisku polegała na cięciu kształtowników przy użyciu pił taśmowych i ramowych.

Uwagę zwraca ponadto, iż pod kątem zatrudnienia W. G. na stanowisku pilarza przeprowadzono również stosowne badania lekarskie w dniu 31 maja 1989 r. Wprawdzie w dokumencie tym stwierdzono także brak przeciwwskazań do pracy na stanowisku operatora dźwigu. Okoliczność ta wynikała jednak z potrzeby czasowego delegowania wnioskodawcy do wykonywania przedmiotowych czynności w trybie art. 42 § 4 k.p.

Sumując powyższe należało stwierdzić, że wnioskodawca nie wykazał, że na dzień 1 stycznia 1999 r. osiągnął 15 lat stażu ubezpieczeniowego, o którym mowa w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Nawet bowiem zaliczenie do pracy górniczej okresu zatrudnienia W. G. w Zakładach (...) Sp. z o.o. w W. od 7 grudnia 1974 r. do 27 października 1975 r. (10 miesięcy i 11 dni), od 16 grudnia 1977 r. do 31 sierpnia 1980 r. (2 lata, 8 miesięcy i 25 dni), od 1 września 1980 r. do 31 maja 1984 r. (3 lata i 9 miesięcy) oraz od 1 stycznia 1993 r. do 31 grudnia 1998

r. (6 lat) jest niewystarczające do spełnienia przez wnioskodawcę warunku stażowego. Wymiar tego okresu wynosi bowiem 13 lat, 04 miesiące i 6 dni.

Mając na względzie powyższe Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie W. G. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 24 marca 2014 r. znak (...).